

LBRIS

We know
books

DAVID ICKE

REVELAȚIA

UMANITATEA ÎN PRAGUL TREZIRII
CĂTRE O CONȘTIENTIZARE SUPERIOARĂ

volumul 1

Traducere din limba engleză:
Ioana Pintilescu

București, 2025

cuprins**Capitolul 1**

Mintea - cea mai mare închisoare 15

Capitolul 2

Brigada Baricadei 55

Capitolul 3

Echipa perfectă 103

Capitolul 4

Mitul Musk 127

Capitolul 5

Distopia de vânzare 171

Capitolul 6

Imaginea de ansamblu 217

Capitolul 7

Nu este real 283

Capitolul 8

Matricea de plasmă 319

CAPITOLUL 1

Mintea - cea mai mare închisoare

*Suntem captivi ai propriilor noastre identități,
trăind în închisori pe care noi înșine le-am creat.*
– Theodore „T-Bag” Bagwell, *Prison Break*

Ce știm noi cu adevărat? Adică, ce știm cu certitudine – nu doar ce credem că știm? Ce știm sigur că știm? Ei bine, aproape nimic. Trăim într-o „lume” în care ni se servește neîncetat un flux de iluzii, iar gândurile și emoțiile noastre, contaminate de aceleași iluzii, dau naștere unei experiențe iluzorii pe care, în mod eronat, o considerăm reală. Iar noi numim această iluzie „viața umană”.

Când spun „o considerăm în mod eronat reală”, mă refer la faptul că avem impresia că percepem realitatea așa cum este ea, deși, în fapt, nu o facem. Ce putem ști cu siguranță într-un asemenea context? Foarte, foarte puțin. Putem observa iluzia căutând în ea tipare – așa cum am făcut eu vreme de treizeci și cinci de ani – și putem ajunge la concluzia că este, într-adevăr, o iluzie. Apoi putem adăuga treptat noi observații, pe mă-

sură ce apar alte tipare, și începe să se contureze de ce este o iluzie, ce o creează și ce se află în spatele ei.

Putem rămâne conștienți, pe măsură ce explorăm această iluzie, de faptul că ea este o iluzie – și putem realiza că, poate, chiar și ceea ce credem că știm este tot o iluzie.

Prim-ministrul britanic din timpul războiului, Winston Churchill, spunea despre Rusia că este „o enigmă învelită într-un mister, ascunsă într-un secret”. Dacă ar fi vorbit despre realitate, fraza ar fi fost mult mai lungă. Poate ceva de genul: „o enigmă iluzorie, învelită într-un mister iluzoriu, ascunsă într-un secret iluzoriu, care este derutant, inexplicabil, tulburător, confuz, ciudat, bizar, neobișnuit, straniu, particular și uluitor”. Și așa putea continua.

Totuși există un lucru pe care îl știm – un adevăr ce nu poate fi pus sub semnul întrebării: oricât *am crede* că știm, există întotdeauna, dar întotdeauna, *mai mult* de știut – o *infinițate* de lucruri de descoperit, în cazul nostru. Pentru a înțelege lumea și realitatea, trebuie să fim permanent conștienți de ceea ce nu știm. Iar asta înseamnă – aproape *totul*.

Filozoful grec antic Socrate este renumit pentru că a recunoscut acest adevăr elementar. Printre citatele atribuite lui se numără: „A ști înseamnă să știi că nu știi nimic. Aceasta este esența adevăratei cunoașteri.”; „Singura înțelepciune adevărată constă în a ști că nu știi nimic.”; „...în a ști că nu știi nimic – iar aceasta te face cel mai înțelept dintre toți.” (Fig. 1).

Aceste cuvinte sunt cât se poate de adevărate, iar conștientizarea lor m-a călăuzit și a stat la baza a tot ceea ce am făcut în ultimele trei decenii și jumătate, de la trezirea mea extraordinară pe care am descris-o în *Capcana*. Umilința este temelia acestui proces – umilința de a spune: „Nu știu... așa că ce

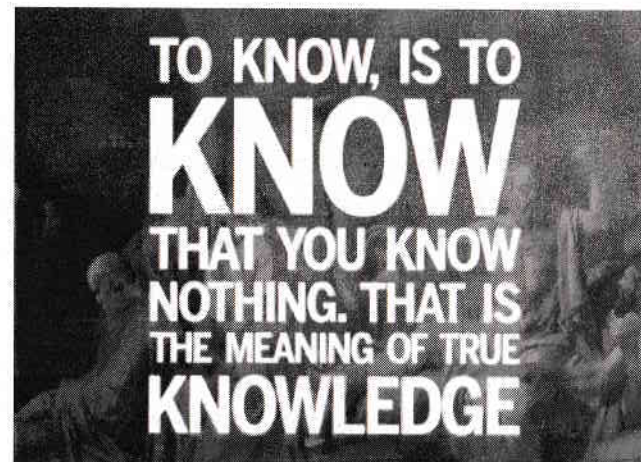

Figura 1: Orice cercetător care nu ține seama de aceste cuvinte este sortit autocenzurii și propriilor limite auto-impuse.

„A ști înseamnă să știi că nu știi nimic. Aceasta este semnificația adevăratei cunoașteri.”

anume nu știu?” Aceasta te împinge și te inspiră să cauți ceea ce nu știi. Nu există niciun moment în care să spui: „Am înțeles totul.” În acel moment realizezi că aceasta este cea mai mare iluzie dintre toate – cea care ține captive mari părți din omenire în cușca percepției proprii, a convingerii că „Eu știu.” Explorarea se oprește în clipa în care crezi acest lucru. De ce să mai explorez ceea ce nu știu, dacă deja știu?

Istoricul american Daniel J. Boorstin a spus: „Cel mai mare obstacol în calea descoperirii nu este ignoranța – ci iluzia cunoașterii.” Credința neclintită, care nu poate fi pusă sub semnul întrebării, și nevoia omului de certitudine într-o lume a incertitudinii evidente sunt chiar pietrele de temelie ale religiei – inclusiv ale religiei pe care o numim „știință”. Ambele caută certitudine într-o realitate infinită, plină de posibilități infinite,

de potențial infinit și de incertitudine infinită.

Cum ar putea exista certitudine, dacă percepția dictează comportamentul și experiența? Singura certitudine posibilă este incertitudinea – adică libertatea de alege, în sensul ei cel mai profund. Incertitudinea este darul care aduce experiență nouă, iar odată cu aceasta – cunoaștere nouă, conștientizare și potențialul înțelepciunii. Trebuie să facem pace cu ea. Curiozitatea ne împinge să îmbrățișăm incertitudinea, să ajungem la marginea cunoașterii și să îndrăznim să trecem dincolo de ea.

Cliff Morgan, legendarul jucător galez de rugby, mi-a spus când era director la BBC: „David, nu-ți pierde niciodată simțul minunării.” Nu l-am pierdut niciodată. Când îți pierzi simțul minunării, îți pierzi însăși bucuria de a trăi. (Fig. 2).

Manipularea percepției

Am dezvăluit încă din 1990 (find luat în răs și respins până de curând) faptul că omenirea este controlată de o forță demo-

Figura 2: Fără minunare și curiozitate nu poate exista înțelepciune. Minunarea acceptă și celebrează incertitudinea.

„Înțelepciunea începe din minunare”.

Figura 3: Structura Cultului Global. Agenda distopică este proiectată dinspre „păianjen” și se transmite prin pânza societăților secrete în lumea vizibilă, pentru a fi pusă în aplicare de guverne și corporații prin intermediul grupurilor secrete, organizațiilor neguvernamentale (ONG-uri) și al „laboratoarelor de idei” (think tank-uri).

Pânza este strict compartimentată, conform principiului „nevoii de a ști”. Doar nucleul interior și apropiații săi cunosc imaginea de ansamblu. Restul știu doar atât cât este necesar pentru a contribui la un rezultat despre care fie nu au nicio idee, fie îl înțeleg doar parțial. (Imagine de Neil Hague.)

nică non-umană care acționează printr-o rețea globală de societăți secrete, cu scopul de a manipula percepția populației. Eu numesc această rețea Cultul Global.

Vom vedea de-a lungul acestei cărți că manipularea percepției reprezintă fundamentul tuturor formelor de control. Societățile secrete impun cu strictețe propria compartimentare a cunoașterii pentru a se asigura că doar cercul interior știe cum

Figura 4: Aici se îndreaptă planul – către o dictatură tehnocratică globală, nealeasă, despre care am avertizat în toți acești ani și care este construită în jurul nostru, zi de zi.
(Imagine de Gareth Icke.)

se îmbină piesele – și nici măcar toți dintre ei nu cunosc întregul adevăr. Aceste compartimentări ale societăților secrete sunt cunoscute sub numele de „grade”. Cele mai elitiste societăți secrete sunt *atât* de bine ascunse încât aproape niciunul dintre membrii lor nu are idee despre *adevăratul* motiv al existenței lor. Doar nucleul interior, cercul central, cunoaște acest lucru. Această structură ascunsă poate fi simbolizată cu acuratețe printr-o pânză de păianjen formată din societăți secrete și grupuri semi-secrete, având un „păianjen” în centru care dirijează evenimentele și impune propria agendă pentru omenire (Fig. 3).

Această pânză a manipulat omenirea spre o societate distopică întemeiată pe o dictatură mondială (Fig. 4). Am avertizat despre aceasta, vreme îndelungată, în timp ce agenda se desfășura pe ascuns. De la apariția înșelătoriei „Covid”, direcția în

care suntem împinși a devenit tot mai evidentă.

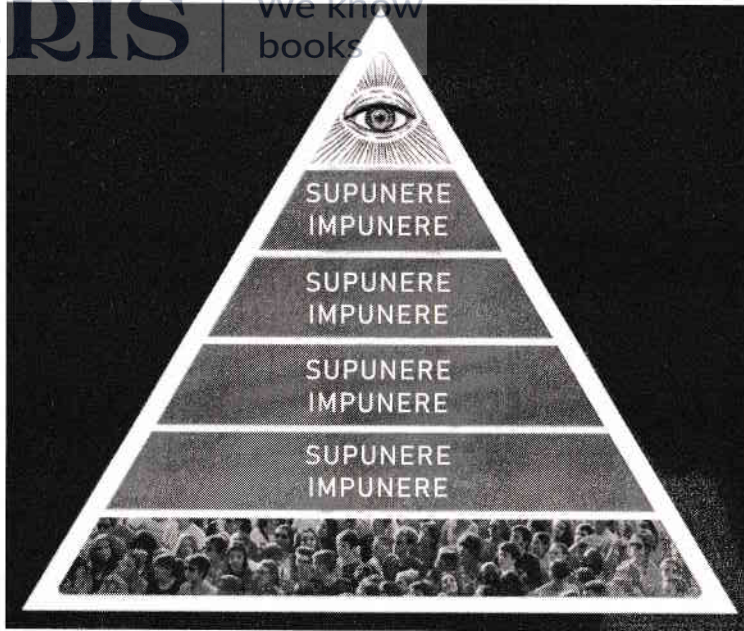
Structura pânzei poate fi reprezentată și sub forma unei ierarhii piramidale. Nucleul de control se află în vârf, iar fiecare nivel inferior știe din ce în ce mai puțin, până la baza formată din masa umanității. Aceasta este manipulată astfel încât să nu știe aproape nimic. Fiecare nivel execută ordinele celui de deasupra și le impune celui de dedesubt. Așa se perpetuează lanțul de sus până jos, până la mase. În acel punct, voința celor câțiva de la vârf este „impusă” întregii populații, iar tot ce este necesar pentru asta este o succesiune de impuneri și supuneri (Fig. 5).

Cerințele Cultului sunt aduse la existență prin supunere. Avem două „lumi” în interiorul societății umane, despărțite prin accesul lor foarte diferit la cunoaștere.

Cunoașterea avansată este transmisă, din generație în generație, în nucleul interior al Cultului – referitoare la natura ascunsă a realității și la planul Cultului de a instaura o distopie globală controlată de inteligența artificială (AI). Restul pânzei este conștientă doar de ceea ce are nevoie să știe pentru a-și aduce contribuția specifică.

„Ocult” înseamnă „ascuns”. Cunoașterea care transformă percepția trebuie ascunsă de cei pe care vrei să-i înrobești. Ceilalți – miliardele de oameni care nu fac parte din Cult, din cealaltă „lume” – sunt supuși, întreaga viață, unui proces deliberat de limitare a cunoașterii, prin sistemul de „educație” și mass-media create și controlate de Cult (Fig. 6). Am descris Cultul în detaliu în cărțile mele anterioare, încă din anii '90, și, începând cu a doua jumătate a aceluia deceniu, am arătat cum o forță demonică non-umană, dintr-o altă dimensiune a realității, dictează în cele din urmă direcția vieții umane.

Vorbim despre foarte puțini care îi controlează pe cei foarte

Figura 5: Modul în care nucleul interior al Cultului își impune voința asupra populației lumii printr-o succesiune de impuneri și supuneri. Fiecare nivel al ierarhiei globale și naționale se conformează comenzilor venite de sus și le impune nivelului inferior. Dacă populația ascultă orbește de guvern și de autoritățile umane aflate la nivelul ei din piramidă, se închide un circuit prin care agenda nucleului interior al Cultului ajunge să dicteze direcția societății umane. (Imagine de Gareth Icke.)

mulți. Dacă adăugăm entitățile demonice invizibile pentru ochiul uman la acei câțiva membri ai societăților secrete care înțeleg pe deplin ce fac, ecuația devine ridicolă. Cei care controlează sunt copleșitor de puțini în comparație cu cei controlați. Acei câțiva demoni trebuie să controleze percepția populației pentru a-și impune dominația. O fac prin deturnarea conștiinței individuale și colective a celor vizați.

Figura 6: Cele două lumi despărțite prin accesul la cunoaștere. Pânza societăților secrete transmite informații pe baza principiului „nevoii de a ști”, prin nivelurile de „grade”, referitoare la planul pentru omenire și la adevărata natură a realității. Populației îi este suprimată cunoașterea prin sistemul de „educație” creat de Cult și prin mass-media deținută de acesta.

Trăim într-o realitate umană în care controlul percepției este urmărit neîncetat prin controlul informației din care se formează acele percepții. Aceasta este cauza cenzurii masive din prezent, care este planificată să crească semnificativ începând din 2024 și mai ales prin implementarea inteligenței artificiale.

Din percepție se naște comportamentul, iar din comportamentul colectiv ia formă ceea ce numim „viață umană”. Controlează percepția și vei controla experiența umană. Povestea merge adânc în alte dimensiuni ale realității – mult mai adânc decât înțelege chiar și 95 la sută din mass-media alternativă, ca să nu mai vorbim de cea principală. Vom merge mai profund decât cred că a făcut-o vreo carte până acum, pentru a prezenta întreaga complexitate a condiției umane (întotdeauna există ceva nou de învățat) și pentru a continua firul revelațiilor din *Capcana* și *Visul*. Vreau să începem în tărâmul uman al așa-numitului „fizic iluzoriu” și al vieții de zi cu zi, pentru a arăta cum sunt manipulate percepțiile chiar la acest nivel.

Aceasta va include dezvăluirea așa-numitelor informații „alternative” și a unor „nume mari” care contribuie – unii în mod